

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

**Strasbourg, 12 iulie 2023
(OR. en)**

**2018/0107 (COD)
LEX 2249**

**PE-CONS 3/1/23
REV 1**

**CYBER 9
COPEN 20
JAI 70
DROIPEN 13
ENFOPOL 34
TELECOM 15
EJUSTICE 4
MI 50
DATAPROTECT 12
CODEC 73**

**DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
DE STABILIRE A UNOR NORME ARMONIZATE
PRIVIND DESEMNAREA SEDIILOR DESEMNAȚE
ȘI NUMIREA REPREZENTANȚILOR LEGALI ÎN SCOPUL OBȚINERII
DE PROBE ELECTRONICE ÎN CADRUL PROCEDURILOR PENALE**

DIRECTIVA (UE) 2023/...
A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 12 iulie 2023

**de stabilire a unor norme armonizate privind desemnarea sediilor desemnate și
numirea reprezentanților legali în scopul obținerii de probe electronice
în cadrul procedurilor penale**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 și
articolul 62,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară²,

¹ JO C 367, 10.10.2018, p. 88.

² Poziția Parlamentului European din 13 iunie 2023 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și
Decizia Consiliului din 27 iunie 2023.

întrucât:

- (1) Serviciile în rețea pot fi furnizate de oriunde și nu necesită o infrastructură fizică, instalații sau personal în țara în care este oferit serviciul respectiv sau pe piața internă. În consecință, poate fi dificil să se aplice și să se asigure respectarea obligațiilor prevăzute în dreptul intern și în dreptul Uniunii în ceea ce privește furnizorii de servicii în cauză, în special obligația de a respecta un ordin sau o decizie emisă de o autoritate judiciară. Acest lucru este valabil în special în cadrul dreptului penal, în cazul căruia autoritățile statelor membre se confruntă cu dificultăți în ceea ce privește notificarea sau comunicarea, asigurarea respectării și a executării deciziilor lor, în special atunci când serviciile relevante sunt furnizate dintr-un loc din afara teritoriului lor. În acest context, statele membre au luat o serie de măsuri disparate în scopul de a asigura o aplicare și o respectare mai eficientă a legislației lor. Printre acestea se numără măsuri pentru a se adresa furnizorilor de servicii în vederea obținerii de probe electronice relevante în cadrul procedurilor penale. În acest scop, unele state membre au adoptat sau au în vedere adoptarea de reglementări privind reprezentarea legală obligatorie pe teritoriul lor, pentru o serie de furnizori de servicii care oferă servicii pe teritoriul respectiv. Astfel de cerințe creează obstacole în calea libertății de a presta servicii în cadrul pieței interne.

- (2) În absența unei abordări la nivelul întregii Uniunii, există un risc ca statele membre să încerce să remedieze deficiențele existente legate de obținerea de probe electronice în cadrul procedurilor penale prin impunerea unor obligații naționale disparate. Astfel de obligații naționale disparate ar crea obstacole suplimentare în calea libertății de a presta servicii în cadrul pieței interne.
- (3) Lipsa unei abordări la nivelul întregii Uniuni creează insecuritate juridică, care afectează atât furnizorii de servicii, cât și autoritățile naționale. Furnizorilor de servicii stabiliți sau care oferă servicii în state membre diferite li se aplică obligații disparate și posibil contradictorii, ceea ce înseamnă că aceștia fac obiectul unor sancțiuni diferite în caz de încălcări. Este probabil ca astfel de divergențe din cadrul procedurilor penale să se amplifice și mai mult din cauza importanței tot mai mari a serviciilor de comunicații și a serviciilor societății informaționale în viața de zi cu zi și în societate. Aceste divergențe nu numai că reprezintă un obstacol în calea bunei funcționări a pieței interne, ci determină și dificultăți pentru instituirea și funcționarea corectă a spațiului european de libertate, securitate și justiție.

- (4) Pentru a evita divergențele din cadrul juridic și pentru a garanta că întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piața internă fac obiectul unor obligații identice sau asemănătoare, Uniunea a adoptat o serie de acte juridice în domenii conexe, precum protecția datelor, și anume Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului¹ și Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului². Pentru a spori nivelul de protecție a persoanelor vizate, Regulamentul (UE) 2016/679 prevede obligația operatorilor sau a persoanelor împuternicite de operatori care nu sunt stabiliți în Uniune, dar care oferă bunuri sau servicii unor persoane vizate din Uniune ori monitorizează comportamentul unor persoane vizate, în măsura în care comportamentul respectiv are loc în Uniune, de a desemna un reprezentant legal în Uniune, cu excepția cazului în care prelucrarea datelor este ocazională, nu include prelucrarea pe scară largă a unor categorii speciale de date cu caracter personal sau prelucrarea de date cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni și este puțin susceptibilă să genereze un risc la adresa drepturilor și libertăților persoanelor fizice, ținând cont de natura, contextul, domeniul de aplicare și scopurile prelucrării, sau a cazului în care operatorul sau persoana împuternicită de operator este o autoritate publică ori un organism public.

¹ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

² Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

- (5) Prin stabilirea unor norme armonizate privind desemnarea sediilor desemnate și numirea reprezentanților legali ai anumitor furnizori de servicii în Uniune pentru primirea, respectarea și executarea deciziilor și ordinelor emise de autoritățile competente din statele membre în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale, se preconizează că se vor elimina obstacolele existente în calea libertății de a presta servicii și că se va evita impunerea unor abordări naționale divergente în această privință. Prin urmare, ar trebui să se instituie condiții de concurență echitabile pentru furnizorii de servicii. În funcție de faptul că furnizorii de servicii sunt sau nu stabiliți în Uniune, statele membre ar trebui să se asigure că furnizorii de servicii desemnează un sediu desemnat sau numesc un reprezentant legal. Aceste norme armonizate privind desemnarea sediilor desemnate și numirea reprezentanților legali nu ar trebui să afecteze obligațiile care le incumbă furnizorilor de servicii în temeiul altor acte legislative ale Uniunii. În plus, ar trebui să se faciliteze o aplicare mai eficientă a dreptului penal în spațiul de libertate, securitate și justiție al Uniunii.

- (6) Sediile desemnate și reprezentanții legali prevăzuți în prezenta directivă ar trebui să servească drept destinatari ai deciziilor și ordinelor în scopul obținerii de probe electronice în temeiul Regulamentului (UE) 2023/... al Parlamentului European și al Consiliului¹⁺, al Directivei 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului² și al Convenției elaborate de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene³, inclusiv în cazul în care deciziile și ordinele respective sunt transmise sub forma unui certificat.

¹ Regulamentul (UE) 2023/... al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind ordinele europene de divulgare a probelor electronice și ordinele europene de păstrare a probelor electronice în cadrul procedurilor penale și pentru executarea pedepselor privative de libertate în urma unor proceduri penale (JO L ...).

⁺ JO: a se introduce în text numărul și data regulamentului conținut în documentul PE-CONS 4/23 (2018/0108(COD)) și a se introduce în nota de subsol numărul, data și referința de publicare în JO a regulamentului respectiv.

² Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală (JO L 130, 1.5.2014, p. 1).

³ Convenția elaborată de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene (JO C 197, 12.7.2000, p. 3) și Protocolul la aceasta (JO C 326, 21.11.2001, p. 2).

Recurgerea la sediul desemnat sau la reprezentantul legal ar trebui să se realizeze în conformitate cu procedurile prevăzute în instrumentele și legislația aplicabile procedurilor judiciare, inclusiv atunci când instrumentele permit notificarea sau comunicarea directă a ordinelor în situații transfrontaliere către sediul desemnat sau către reprezentantul legal al furnizorului de servicii, sau se bazează pe cooperarea dintre autoritățile judiciare competente. Autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit sediul desemnat sau în care își are reședința reprezentantul legal ar trebui să acționeze în conformitate cu rolul care le este conferit în cadrul instrumentului respectiv atunci când este prevăzută implicarea acestora. Statele membre ar trebui, de asemenea, să poată adresa decizii și ordine în scopul obținerii de probe electronice în temeiul dreptului intern unei persoane fizice sau juridice care acționează ca reprezentant legal sau ca sediu desemnat al unui furnizor de servicii pe teritoriul lor.

- (7) Statele membre ar trebui să se asigure că furnizorii de servicii care oferă servicii în Uniune la ... [30 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive] au obligația de a desemna cel puțin un sediu desemnat sau de a numi cel puțin un reprezentant legal până la ... [36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive] și că furnizorii de servicii care încep să ofere servicii în Uniune după această dată desemnează cel puțin un sediu desemnat sau numește cel puțin un reprezentant legal în termen de șase luni de la data la care încep să ofere servicii în Uniune. Fără a aduce atingere garanțiilor privind protecția datelor, un astfel de sediu desemnat sau un astfel de reprezentant legal ar putea fi folosit de mai mulți furnizori de servicii, în special de către furnizori de servicii care sunt întreprinderi mici sau mijlocii.

- (8) Obligația de a desemna un sediu desemnat sau de a numi un reprezentant legal ar trebui să se aplice furnizorilor de servicii care oferă servicii în Uniune, și anume într-unul sau în mai multe state membre. Situațiile în care un furnizor de servicii este stabilit pe teritoriul unui stat membru și oferă servicii exclusiv pe teritoriul statului membru respectiv nu ar trebui să fie incluse în domeniul de aplicare al prezentei directive.
- (9) În scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a continua să se adreseze furnizorilor de servicii stabiliți pe teritoriul lor pentru situații pur interne, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul lor intern. În pofida posibilităților prevăzute în prezent de dreptul intern de a se adresa furnizorilor de servicii de pe teritoriul lor, statele membre nu ar trebui să eludeze principiile care stau la baza prezentei directive sau a Regulamentului (UE) 2023/...⁺.
- (10) Pentru a stabili dacă un furnizor de servicii oferă sau nu servicii în Uniune, este necesară o evaluare din care să reiasă dacă furnizorul de servicii le permite unor persoane fizice sau juridice din unul sau mai multe state membre să utilizeze serviciile sale. Cu toate acestea, simpla accesibilitate a unei interfețe online în Uniune, cum ar fi, de exemplu, accesibilitatea unui site web sau a unei adrese de e-mail sau a altor date de contact ale unui furnizor de servicii sau ale unui intermediar, ar trebui considerată, în sine, insuficientă pentru a stabili că un furnizor de servicii oferă servicii în Uniune în înțelesul prezentei directive.

⁺ JO: a se introduce numărul regulamentului din documentul PE-CONS 4/23 (2018/0108(COD)).

- (11) Pentru a stabili dacă un furnizor de servicii oferă sau nu servicii în Uniune, este necesar, pe lângă a evalua dacă furnizorul de servicii le permite unor persoane fizice sau juridice din unul sau mai multe state membre să utilizeze serviciile sale, să se determine dacă există o legătură substanțială cu Uniunea. Ar trebui să se considere că există o astfel de legătură substanțială cu Uniunea în cazul în care furnizorul de servicii dispune de un sediu în Uniune. În absența unui sediu în Uniune, criteriul privind legătura substanțială ar trebui să fie bazat pe criterii factuale specifice, precum existența unui număr semnificativ de utilizatori în unul sau mai multe state membre sau existența unor activități direcționate către unul sau mai multe state membre. Direcționarea activităților către unul sau mai multe state membre ar trebui stabilită pe baza tuturor circumstanțelor relevante, inclusiv pe baza unor factori precum utilizarea unei limbi sau a unei monede folosite în general în statul membru respectiv sau posibilitatea de a comanda bunuri sau servicii.

Direcționarea activităților către un stat membru ar putea să reiasă, de asemenea, din disponibilitatea unei aplicații în magazinul de aplicații naționale relevante, din furnizarea de publicitate locală sau de publicitate în limba folosită în general în statul membru respectiv sau din gestionarea relațiilor cu clienții, de exemplu prin furnizarea de servicii pentru clienți în limba folosită în general în statul membru respectiv. Ar trebui să se considere că există o legătură substanțială și în cazul în care un furnizor de servicii își direcționează activitățile către unul sau mai multe state membre, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului¹. Pe de altă parte, furnizarea unui serviciu în scopul simplei respectări a interdicției de discriminare prevăzute în Regulamentul (UE) 2018/302 al Parlamentului European și al Consiliului² nu ar trebui considerată, fără motive suplimentare, drept direcționare a activităților către un anumit teritoriu din cadrul Uniunii. Aceleași considerente ar trebui să se aplice atunci când se stabilește dacă un furnizor de servicii oferă servicii pe teritoriul unui stat membru.

¹ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

² Regulamentul (UE) 2018/302 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 februarie 2018 privind prevenirea geoblocării nejustificate și a altor forme de discriminare bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților pe piața internă și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2006/2004 și (UE) 2017/2394, precum și a Directivei 2009/22/CE (JO L 60 I, 2.3.2018, p. 1).

- (12) În contextul cooperării dintre statele membre, atunci când se strâng probe în cadrul procedurilor penale, se aplică diferite instrumente care se încadrează în domeniul de aplicare al titlului V capitolul 4 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Având în vedere geometria variabilă care există în spațiul de libertate, securitate și justiție al Uniunii, este necesar să se garanteze că prezenta directivă nu favorizează crearea de noi disparități sau obstacole în calea furnizării de servicii pe piața internă permițând furnizorilor de servicii care oferă servicii pe teritoriul statelor membre să desemneze sedii desemnate sau să numească reprezentanți legali în statele membre care nu participă la instrumentele juridice relevante. Prin urmare, ar trebui să se desemneze cel puțin un sediu desemnat sau să se numească cel puțin un reprezentant într-un stat membru care participă la instrumentele juridice relevante ale Uniunii, pentru a se evita riscul de a slăbi eficacitatea desemnării sau numirii prevăzute în prezenta directivă și pentru a se utiliza sinergiile create de disponibilitatea unui sediu desemnat sau a unui reprezentant legal pentru primirea, respectarea și executarea deciziilor și a ordinelor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, inclusiv în temeiul Regulamentului (UE) 2023/...⁺, al Directivei 2014/41/UE și al Convenției elaborate de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene. În plus, desemnarea unui sediu desemnat sau numirea unui reprezentant legal, care ar putea fi, de asemenea, utilizat pentru asigurarea respectării obligațiilor juridice naționale, ar putea permite valorificarea sinergiilor rezultate din existența unui punct de acces clar pentru a se adresa furnizorilor de servicii în scopul obținerii de probe în cadrul procedurilor penale.

⁺ JO: a se introduce numărul regulamentului din documentul PE-CONS 4/23 (2018/0108(COD)).

- (13) Furnizorii de servicii ar trebui să aibă libertatea de a alege statul membru în care își desemnează sediul desemnat sau, atunci când este cazul, în care își numesc reprezentantul legal, iar statele membre nu ar trebui să poată restrânge această libertate de alegere, de exemplu impunându-le obligația de a desemna sediul desemnat sau de a numi reprezentantul legal pe teritoriul lor. Pe de altă parte, prezenta directivă ar trebui să prevadă și anumite condiții care restrâng această libertate de alegere a furnizorilor de servicii, în special referitoare la faptul că sediul desemnat ar trebui să fie stabilit sau, atunci când este cazul, reprezentantul legal ar trebui să își aibă reședința într-un stat membru în care furnizorul de servicii prestează servicii sau este stabilit, precum și obligația de a desemna un sediu desemnat sau de a numi un reprezentant legal în unul dintre statele membre care participă la un instrument juridic menționat în prezenta directivă. Simpla numire a unui reprezentant legal nu ar trebui considerată ca reprezentând o stabilire a furnizorului de servicii.

- (14) Furnizorii de servicii care prezintă cel mai mult interes pentru strângerea de probe în cadrul procedurilor penale sunt furnizorii de servicii de comunicații electronice și anumiți furnizori de servicii ale societății informaționale care facilitează interacțiunea dintre utilizatori. Prin urmare, ambelor categorii ar trebui să li se aplice prezenta directivă. Serviciile de comunicații electronice sunt definite în Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului¹ și includ comunicațiile interpersonale, cum ar fi telefonia VOIP, mesageria instantanee și serviciile de e-mail. Prezenta directivă ar trebui să se aplice totodată și furnizorilor de servicii ale societății informaționale în înțelesul Directivei (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului² care nu se califică drept furnizori de servicii de comunicații electronice, dar care le oferă utilizatorilor lor capacitatea de a comunica între ei sau le oferă servicii care pot fi utilizate pentru a stoca sau a prelucra în alt mod date în numele lor. Acest lucru ar fi în conformitate cu termenii utilizați în Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică (ETS nr. 185), încheiată la Budapesta la 23 noiembrie 2001, denumită și Convenția de la Budapesta. Prelucrarea datelor ar trebui înțeleasă în sens tehnic, drept crearea sau manipularea de date, cu alte cuvinte operații tehnice prin care se produc sau se modifică date cu ajutorul capacității de procesare a computerelor.

¹ Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (JO L 321, 17.12.2018, p. 36).

² Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1).

Categoriile de furnizori de servicii cărora li se aplică prezenta directivă ar trebui să includă, de exemplu, piețele online care le oferă consumatorilor și întreprinderilor posibilitatea de a comunica unii cu alții și alte servicii de găzduire, inclusiv în cazul în care serviciul este furnizat prin intermediul tehnologiei de tip cloud computing, precum și platformele online de jocuri și platformele online de jocuri de noroc. În cazul în care un furnizor de servicii ale societății informaționale nu oferă utilizatorilor săi capacitatea de a comunica între ei, ci numai cu furnizorul de servicii, sau nu oferă capacitatea de a stoca sau prelucra în alt mod date sau în cazul în care stocarea datelor nu este o componentă definitorie, adică o parte esențială a serviciului furnizat utilizatorilor, cum ar fi serviciile juridice, de arhitectură, de inginerie și de contabilitate furnizate online la distanță, acesta nu ar trebui să intre în domeniul de aplicare al definiției „furnizorului de servicii” prevăzute în prezenta directivă, chiar dacă serviciile furnizate de furnizorul de servicii respectiv sunt servicii ale societății informaționale în înțelesul Directivei (UE) 2015/1535.

- (15) Furnizorii de servicii de infrastructură pentru internet legate de alocarea de nume și de numere, precum registrele și operatorii de registre de nume de domenii și furnizorii de servicii de protecție a vieții private și servicii de proxy sau registrele regionale de internet pentru adresele de protocol de internet (IP) sunt deosebit de importanți pentru identificarea actorilor din spatele site-urilor web rău-intenționate sau compromise. Acești furnizori dețin date care ar putea permite identificarea unei persoane sau a unei entități din spatele unui site web utilizat într-o activitate infracțională sau a victimei unei activități infracționale.

- (16) Statele membre ar trebui să se asigure că furnizorii de servicii stabiliți sau care își oferă serviciile pe teritoriul lor acordă sediilor lor desemnate și reprezentanților lor legali competențele și resursele necesare pentru a se conforma deciziilor și ordinelor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, primite de la oricare stat membru. Statele membre ar trebui, de asemenea, să verifice că sediilor desemnate sau reprezentanților legali care își au reședința pe teritoriul lor li s-au acordat din partea furnizorilor de servicii competențele și resursele necesare pentru a se conforma deciziilor și ordinelor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, primite de la oricare stat membru, și că aceștia cooperează cu autoritățile competente la primirea respectivelor decizii și ordine, în conformitate cu cadrul juridic aplicabil. Lipsa unor astfel de măsuri sau insuficiența acestora nu ar trebui să poată justifica nerespectarea deciziilor sau a ordinelor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive.

În plus, furnizorii de servicii nu ar trebui să poată justifica nerespectarea obligațiilor care decurg din cadrul juridic aplicabil la primirea deciziilor sau a ordinelor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive pe motiv de lipsă sau ineficiență a procedurilor interne, deoarece sunt responsabili de furnizarea resurselor și a competențelor necesare pentru a garanta respectarea unor astfel de decizii și ordine. De asemenea, sediile desemnate sau reprezentanții legali nu ar trebui să poată justifica nerespectarea afirmând, de exemplu, că nu au competența de a furniza date. În acest scop, statele membre ar trebui să se asigure că atât sediul desemnat sau reprezentantul legal, cât și furnizorul de servicii pot fi trași la răspundere în solidar pentru nerespectarea obligațiilor care decurg din cadrul juridic aplicabil la primirea deciziilor și ordinelor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, astfel încât fiecare dintre aceștia să poată fi sancționați pentru nerespectarea obligațiilor de către oricare dintre ei. În special, nu ar trebui să fie posibil ca furnizorul de servicii sau sediul desemnat sau, dacă este cazul, reprezentantul legal, să se prevaleze de lipsa unor proceduri interne adecvate între furnizorul de servicii și sediul desemnat sau reprezentantul legal ca justificare pentru nerespectarea obligațiilor respective. Răspunderea solidară nu ar trebui să se aplice pentru acțiuni sau omisiuni ale furnizorului de servicii sau ale sediului desemnat sau, dacă este cazul, ale reprezentantului legal, care constituie o infracțiune în statul membru care aplică sancțiunile.

- (17) Statele membre ar trebui să se asigure că fiecare furnizor de servicii stabilit sau care oferă servicii pe teritoriul lor notifică în scris autorității centrale, astfel cum a fost desemnată în temeiul prezentei directive, din statul membru în care este stabilit sediul său desemnat sau în care își are reședința reprezentantul său legal, datele de contact ale sediului desemnat sau ale reprezentantului legal în cauză, precum și orice modificări ale acestora. Notificarea ar trebui să ofere și informații privind limbile în care se poate contacta sediul desemnat sau reprezentantul legal, care ar trebui să includă una sau mai multe limbi oficiale astfel cum sunt prevăzute în dreptul intern al statului membru în care este stabilit sediul desemnat sau își are reședința reprezentantul legal, dar pot include și alte limbi oficiale ale Uniunii, cum ar fi limba statului membru în care se află sediul lor central. În cazul în care un furnizor de servicii desemnează mai multe sedii desemnate sau numește mai mulți reprezentanți legali în conformitate cu prezenta directivă, statele membre ar trebui să se asigure că furnizorul de servicii respectiv indică, pentru fiecare sediu desemnat sau reprezentant legal, domeniul de aplicare teritorială exact al desemnării sau numirii sale. Ar trebui acoperit teritoriul tuturor statelor membre care participă la instrumentele care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive. Statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile lor competente respective adresează toate deciziile și ordinele lor în temeiul prezentei directive sediului desemnat sau reprezentantului legal indicat al furnizorului de servicii. Statele membre ar trebui să se asigure că informațiile care le sunt notificate în conformitate cu prezenta directivă sunt puse la dispoziția publicului pe o pagină de internet specială a Rețelei Judiciare Europene în materie penală, pentru a facilita coordonarea între statele membre și recurgerea la sedii desemnate sau la reprezentant legal de către autoritățile dintr-un alt stat membru. Statele membre ar trebui să se asigure că aceste informații sunt actualizate în mod periodic. De asemenea, ar trebui să fie posibilă diseminarea mai largă a informațiilor pentru a facilita accesul autorităților competente la aceste informații, de exemplu prin intermediul unor site-uri de intranet sau al unor forumuri și platforme speciale.

- (18) Statele membre ar trebui să adopte normele privind sancțiunile care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și să ia toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile ar trebui să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre ar trebui să notifice normele și măsurile respective Comisiei până la data prevăzută în prezenta directivă și să îi comunice acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora. De asemenea, statele membre ar trebui să informeze anual Comisia cu privire la furnizorii de servicii care nu au respectat normele, cu privire la acțiunile de asigurare a respectării normelor întreprinse împotriva acestora și cu privire la sancțiunile impuse. În niciun caz, sancțiunile nu ar trebui să ducă la o interdicție, permanentă sau temporară, a furnizării de servicii. În cazul în care un furnizor de servicii oferă servicii în mai multe state membre, acestea ar trebui să își coordoneze acțiunile de asigurare a respectării normelor. Autoritățile centrale ar trebui să se coordoneze pentru a asigura o abordare coerentă și proporțională. Dacă este necesar, Comisia ar trebui să faciliteze această coordonare și ar trebui, în orice caz, să fie întotdeauna informată cu privire la cazurile de încălcare. Prezenta directivă nu reglementează acordurile contractuale privind transferul între furnizorii de servicii, sediile desemnate și reprezentanții legali al consecințelor financiare ale sancțiunilor impuse acestora.

- (19) Atunci când stabilesc sancțiunile corespunzătoare aplicabile încălcărilor comise de furnizorii de servicii, autoritățile competente ar trebui să ia în considerare toate circumstanțele relevante, cum ar fi capacitatea financiară a furnizorului de servicii, natura, gravitatea și durata încălcării, dacă aceasta a fost comisă cu intenție sau din neglijență și dacă furnizorul de servicii a mai fost tras la răspundere pentru încălcări anterioare similare. În acest sens, o atenție specială ar trebui acordată microîntreprinderilor.
- (20) Prezenta directivă nu aduce atingere competențelor autorităților naționale în cadrul procedurilor civile sau administrative, inclusiv atunci când procedurile respective pot duce la aplicarea de sancțiuni.

(21) Pentru a asigura că prezenta directivă este pusă în aplicare în mod coerent, ar trebui instituite mecanisme suplimentare de coordonare între statele membre. În acest scop, statele membre ar trebui să desemneze una sau mai multe autorități centrale care să poată furniza autorităților centrale din alte state membre informații și asistență pentru punerea în aplicare a prezentei directive, în special atunci când se are în vedere luarea de măsuri de asigurare a respectării normelor în temeiul prezentei directive. Respectivul mecanism de coordonare ar trebui să asigure informarea statelor membre relevante cu privire la intenția unui stat membru de a întreprinde o acțiune de asigurare a respectării normelor. În plus, statele membre ar trebui să se asigure că, în aceste cazuri, autoritățile centrale sunt în măsură să își furnizeze reciproc orice informație relevantă, să își acorde reciproc asistență și să coopereze între ele, atunci când este necesar. Cooperarea dintre autoritățile centrale în cazul unei acțiuni de asigurare a respectării normelor ar putea presupune coordonarea între mai multe autorități competente din diferite state membre. Această cooperare ar trebui să vizeze evitarea conflictelor pozitive sau negative de competență. Pentru coordonarea unei acțiuni de asigurare a respectării normelor, autoritățile centrale ar trebui, de asemenea, să implice Comisia, atunci când acest lucru este relevant. Obligația autorităților respective de a coopera nu ar trebui să aducă atingere dreptului fiecărui stat membru de a impune sancțiuni furnizorilor de servicii care nu își respectă obligațiile ce le revin în temeiul prezentei directive. Desemnarea autorităților centrale și publicarea informațiilor cu privire la acestea ar permite furnizorilor de servicii să notifice cu mai multă ușurință informațiile privind desemnarea și datele de contact ale sediului lor desemnat sau ale reprezentantului legal statului membru în care este stabilit sediul lor desemnat sau în care își are reședința reprezentantul lor legal. În acest scop, statele membre ar trebui să informeze Comisia cu privire la autoritatea sau autoritățile lor centrale desemnate, iar Comisia ar trebui să transmită statelor membre o listă a autorităților centrale desemnate și să o pună la dispoziția publicului.

- (22) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume eliminarea obstacolelor din calea libertății de a presta servicii în contextul obținerii de probe electronice în procedurile penale, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere caracterul transfrontalier al acestor servicii, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.
- (23) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului¹ și a emis un aviz la 6 noiembrie 2019².

¹ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

² JO C 32, 31.1.2020, p. 11.

- (24) Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentei directive care ar trebui să se bazeze pe cinci criterii, și anume eficiența, eficacitatea, relevanța, coerența și valoarea adăugată pentru Uniune, iar evaluarea respectivă ar trebui să servească drept bază pentru evaluările impactului unor eventuale măsuri suplimentare. Evaluarea ar trebui să fie finalizată până la ... [șase ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive], pentru a permite colectarea de date suficiente privind punerea în aplicare practică a acesteia. Ar trebui colectate informații în mod regulat pentru a contribui la evaluarea prezentei directive,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă stabilește normele privind desemnarea sediilor desemnate și numirea reprezentanților legali ai anumitor furnizori de servicii care oferă servicii în Uniune, pentru primirea, respectarea și executarea deciziilor și a ordinelor emise de autoritățile competente din statele membre în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale.
- (2) Prezenta directivă se aplică deciziilor și ordinelor în scopul obținerii de probe electronice în temeiul Regulamentului (UE) 2023/...⁺, al Directivei 2014/41/UE și al Convenției elaborate de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene. Prezenta directivă se aplică în egală măsură și deciziilor și ordinelor în scopul obținerii de probe electronice în temeiul dreptului intern adresate de un stat membru unei persoane fizice sau juridice care acționează ca reprezentant legal sau ca sediu desemnat al unui furnizor de servicii pe teritoriul statului membru respectiv.

⁺ JO: a se introduce numărul regulamentului din documentul PE-CONS 4/23 (2018/0108(COD)).

- (3) Prezenta directivă nu aduce atingere competențelor autorităților naționale în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern de a se adresa direct furnizorilor de servicii stabiliți pe teritoriul lor în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale.
- (4) Statele membre nu impun furnizorilor de servicii obligații suplimentare față de cele care decurg din prezenta directivă, în special în ceea ce privește desemnarea sediilor desemnate sau numirea reprezentanților legali, în scopurile prevăzute la alineatul (1).
- (5) Prezenta directivă se aplică furnizorilor de servicii, astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctul 1, care își oferă serviciile în Uniune. Aceasta nu se aplică furnizorilor de servicii stabiliți pe teritoriul unui singur stat membru care oferă servicii exclusiv pe teritoriul statului membru respectiv.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „furnizor de servicii” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care furnizează una sau mai multe dintre următoarele categorii de servicii, cu excepția serviciilor financiare menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹:
 - (a) servicii de comunicații electronice, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 4 din Directiva (UE) 2018/1972;
 - (b) servicii legate de numele de domenii de internet și de numerotarea IP, cum ar fi servicii de atribuire de adrese IP, de registru de nume de domenii, de operator de registru de nume de domenii, de protecție a vieții private și de proxy legate de numele de domenii;

¹ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36).

- (c) alte servicii ale societății informaționale, astfel cum sunt menționate la articolul 1 alineatul (1) litera (b) din Directiva (UE) 2015/1535, care:
 - (i) le permit utilizatorilor lor să comunice între ei; sau
 - (ii) fac posibilă stocarea sau prelucrarea în alt mod a datelor în numele utilizatorilor cărora le este furnizat serviciul, cu condiția ca stocarea datelor să fie o componentă definitorie a serviciului furnizat utilizatorului;

2. „oferirea de servicii pe teritoriul unui stat membru” înseamnă:

- (a) a permite persoanelor fizice sau juridice dintr-un stat membru să utilizeze serviciile enumerate la punctul 1; și
- (b) a avea o legătură substanțială bazată pe criterii factuale specifice cu statul membru menționat la litera (a); se consideră că există o astfel de legătură substanțială atunci când furnizorul de servicii dispune de un sediu în statul membru respectiv sau, în absența unui astfel de sediu, atunci când există un număr semnificativ de utilizatori în statul membru respectiv sau atunci când există o direcționare a activităților către statul membru respectiv;

3. „oferirea de servicii în Uniune” înseamnă:
- (a) a permite persoanelor fizice sau juridice dintr-un stat membru să utilizeze serviciile enumerate la punctul 1; și
 - (b) a avea o legătură substanțială bazată pe criterii factuale specifice cu statul membru menționat la litera (a); se consideră că există o astfel de legătură substanțială atunci când furnizorul de servicii dispune de un sediu într-un stat membru sau, în absența unui astfel de sediu, atunci când există un număr semnificativ de utilizatori în unul sau mai multe state membre sau atunci când există o direcționare a activităților către unul sau mai multe state membre;
4. „sediul” înseamnă o entitate care exercită efectiv o activitate economică pentru o perioadă nedeterminată prin intermediul unei infrastructuri stabile de unde este exercitată activitatea de furnizare de servicii sau este gestionată activitatea;
5. „sediul desemnat” înseamnă un sediu cu personalitate juridică desemnat în scris de un furnizor de servicii stabilit într-un stat membru care participă la un instrument juridic menționat la articolul 1 alineatul (2), în scopurile menționate la articolul 1 alineatul (1) și la articolul 3 alineatul (1);

6. „reprezentant legal” înseamnă o persoană fizică sau juridică numită în scris de un furnizor de servicii care nu este stabilit într-un stat membru care participă la un instrument juridic menționat la articolul 1 alineatul (2), în scopurile menționate la articolul 1 alineatul (1) și la articolul 3 alineatul (1).

Articolul 3

Sediile desemnate și reprezentanții legali

- (1) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii care oferă servicii în Uniune desemnează sau numesc cel puțin un destinatar pentru primirea, respectarea și executarea deciziilor și ordinelor care intră sub incidența articolului 1 alineatul (2) (denumite în continuare „decizii și ordine care intră sub incidența articolului 1 alineatul (2)”) emise de autoritățile competente ale statelor membre în scopul obținerii de probe în cadrul procedurilor penale, după cum urmează:
- (a) pentru furnizorii de servicii stabiliți în Uniune cu personalitate juridică, statele membre în care sunt stabiliți furnizorii de servicii se asigură că aceștia desemnează sediul desemnat sau sediile desemnate responsabile cu activitățile descrise în partea introductivă a prezentului alineat;

- (b) pentru furnizorii de servicii care nu sunt stabiliți în Uniune, cu personalitate juridică, statele membre se asigură că astfel de furnizori de servicii care oferă servicii pe teritoriul lor numesc reprezentantul legal sau reprezentanții legali responsabili cu activitățile descrise în partea introductivă a prezentului alineat în statele membre care participă la instrumentele menționate la articolul 1 alineatul (2);
 - (c) pentru furnizorii de servicii stabiliți în state membre care nu participă la instrumentele menționate la articolul 1 alineatul (2), statele membre se asigură că furnizorii de servicii care oferă servicii pe teritoriul lor numesc reprezentantul legal sau reprezentanții legali responsabili cu activitățile descrise în partea introductivă a prezentului alineat în statele membre care participă la instrumentele respective.
- (2) Statele membre se asigură că destinatarii menționați la alineatul (1):
- (a) sunt stabiliți sau își au reședința într-un stat membru în care furnizorii de servicii își oferă serviciile; și
 - (b) pot face obiectul unor proceduri de asigurare a respectării normelor.
- (3) Statele membre se asigură că deciziile și ordinele care intră sub incidența articolului 1 alineatul (2) sunt adresate sediului desemnat sau reprezentantului legal numit în acest scop în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol.

- (4) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii stabiliți sau care își oferă serviciile pe teritoriul lor acordă sediilor lor desemnate și reprezentanților lor legali competențele și resursele necesare pentru a se conforma deciziilor și ordinelor care intră sub incidența articolului 1 alineatul (2) primite de la un stat membru. Statele membre verifică, de asemenea, că sediilor desemnate sau reprezentanților legali care își au reședința pe teritoriul lor li s-au acordat din partea furnizorilor de servicii competențele și resursele necesare pentru a se conforma deciziilor și ordinelor respective primite de la un stat membru și că aceștia cooperează cu autoritățile competente la primirea respectivelor decizii și ordine, în conformitate cu cadrul juridic aplicabil.
- (5) În acest scop, statele membre se asigură că atât sediul desemnat sau reprezentantul legal, cât și furnizorul de servicii pot fi trași la răspundere în solidar pentru nerespectarea obligațiilor care decurg din cadrul juridic aplicabil la primirea deciziilor și ordinelor care intră sub incidența articolului 1 alineatul (2), astfel încât fiecare dintre aceștia să poată face obiectul sancțiunilor pentru nerespectarea obligațiilor de către oricare dintre ei. În special, statele membre să asigură că nu este posibil ca furnizorul de servicii sau sediul desemnat, sau, dacă este cazul, reprezentantul legal, să se prevaleze de lipsa unor proceduri interne adecvate între furnizorul de servicii și sediul desemnat sau reprezentantul legal ca justificare pentru nerespectarea obligațiilor respective. Răspunderea solidară nu se aplică pentru acțiuni sau omisiuni ale furnizorului de servicii sau ale sediului desemnat sau, dacă este cazul, ale reprezentantului legal, care constituie o infracțiune în statul membru care aplică sancțiunile.

- (6) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii care oferă servicii în Uniune la ... [30 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive] au obligația de a desemna sedii desemnate sau de a numi reprezentanți legali până la ... [36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive] și că furnizorii de servicii care încep să ofere servicii în Uniune după ... [30 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive] au obligația de a desemna sedii desemnate sau de a numi reprezentanți legali în termen de șase luni de la data la care încep să ofere servicii în Uniune.

Articolul 4

Notificări și regim lingvistic

- (1) Statele membre se asigură că fiecare furnizor de servicii stabilit sau care oferă servicii pe teritoriul lor notifică în scris autorității centrale, astfel cum a fost desemnată în temeiul articolului 6, din statul membru în care este stabilit sediul său desemnat sau în care își are reședința reprezentantul său legal, datele de contact ale sediului sau ale reprezentantului legal în cauză și orice modificare a acestora.

- (2) Notificarea menționată la alineatul (1) specifică limba sau limbile oficiale ale Uniunii, astfel cum sunt menționate în Regulamentul nr. 1 al Consiliului¹, în care reprezentantul legal sau sediul desemnat pot fi contactați. Acestea includ una sau mai multe limbi oficiale astfel cum sunt prevăzute în dreptul intern al statului membru în care este stabilit sediul desemnat sau în care își are reședința reprezentantul legal.
- (3) În cazul în care un furnizor de servicii desemnează mai multe sedii desemnate sau numește mai mulți reprezentanți legali în conformitate cu articolul 3 alineatul (1), statele membre se asigură că furnizorul de servicii respectiv indică, în notificarea menționată la alineatul (1) din prezentul articol, domeniul de aplicare teritorială exact al desemnării sediilor desemnate sau numirii reprezentanților legali respectivi. Notificarea specifică limba sau limbile oficiale ale Uniunii sau ale statelor membre în care poate fi contactat fiecare dintre sediile desemnate sau fiecare dintre reprezentanții legali.
- (4) Statele membre se asigură că informațiile care le sunt notificate în conformitate cu prezentul articol sunt puse la dispoziția publicului pe o pagină de internet specială a Rețelei Judiciare Europene în materie penală. Statele membre se asigură că informațiile respective sunt actualizate periodic. Informațiile pot fi diseminate mai departe pentru facilitarea accesului autorităților competente.

¹ Regulamentul nr. 1 al Consiliului de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 17, 6.10.1958, p. 385).

Articolul 5

Sanctiuni

Statele membre adoptă normele privind sancțiunile care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul articolelor 3 și 4 și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică normele și măsurile respective Comisiei până la ... [30 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive] și îi comunică acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora. De asemenea, statele membre informează anual Comisia cu privire la furnizorii de servicii care nu au respectat normele, cu privire la acțiunile de asigurare a respectării normelor întreprinse împotriva acestora și cu privire la sancțiunile aplicate.

Articolul 6

Autoritățile centrale

- (1) În conformitate cu propriile sisteme juridice, statele membre desemnează una sau mai multe autorități centrale, pentru a asigura aplicarea prezentei directive în mod coerent și proporțional.
- (2) Statele membre informează Comisia cu privire la autoritatea centrală sau autoritățile centrale pe care le desemnează în temeiul alineatului (1). Comisia transmite statelor membre lista autorităților centrale desemnate și o pune la dispoziția publicului.

- (3) Statele membre se asigură că autoritățile lor centrale se coordonează și cooperează între ele și, dacă este cazul, cu Comisia, și că autoritățile centrale își furnizează una alteia toate informațiile relevante și asistență pentru a aplica prezenta directivă în mod coerent și proporțional. Coordonarea, cooperarea și furnizarea de informații și de asistență vizează, în special, măsurile de asigurare a respectării normelor.

Articolul 7

Transpunere

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la ... [30 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.
- (2) Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.
- (3) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 8

Evaluare

Până la ... [șase ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive], Comisia efectuează o evaluare a prezentei directive. Comisia transmite raportul de evaluare Parlamentului European și Consiliului. Evaluarea este efectuată în conformitate cu Orientările Comisiei privind o mai bună legiferare. Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului respectiv.

Articolul 9

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 10

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg,

Pentru Parlamentul European

Președinta

Pentru Consiliu

Președintele